

EL DISCURS DE LA MEUA VIDA

Boro Peiró Real

Molt bona nit, Fallera Major de València, **Carmen Prades Gil**.

I després de dir açò, jo podria haver acabat ja... perquè és una cosa que he somiat tantes voltes, que encara no em crec que siga realitat: estar ací dirigint-me a la Fallera Major de València, però a més a tu **Carmen**, la benvolguda Carmen. Com deia el teu iaio, demanar més seria avarícia.

Saps per què estem ací? T'ho has preguntat, segur. Podríem dir que va ser el destí, podríem dir que va ser la sort... però l'única realitat per la qual estem ací és perquè algú, en el seu dia, va fer que volguérem i respectàrem esta festa.

Diuen que de ben nascuts és ser agraïts, i voldria començar —amb el teu permís— mirant arrere, i recordar per què hui estàs sentada en eixa cadira d'or i per què estic jo ací, parlant en este dia.

Tots tenim algú que ens agarrà de la mà un dia i ens porta a l'inici d'esta festa, a descobrir-la, a conèixer-la a entendre-la i sobretot, a voler-la.

I en el teu cas, el que t'agarrà i va fer que per sempre volgueres ser fallera va ser el tio Pedro... "**Manzanita**", com el coneixíem molts. Sí, així és: el que va fer que tu volgueres esta festa de veritat, i feu que tu arrastrares als teus, perquè en casa no eren fallers.

I això, FMV... això és bonico: recordar els nostres, saber d'on venim, tindre'ls sempre presents i, sobretot, compartir estos moments.

I amb el teu permís, voldria contar a tots per què estic ací hui. Perquè a mi també m'agarraren, de la mà un dia i em digueren que ser faller era el millor del món. Eixe era mon pare.

Esta nit tot és màgic Carmen. I esta nit la màgia fa que estiguen ací... perquè el Palau té una fila reservada per a ells. Sí, una que no podem vore... però sí sentir. I en ella estan el tio Pedro, mon pare Vicent... i saps què? Em vaig prendre la llibertat de dir-los que guardaren unes butaques al seu costat. Dos, concretament.

Perquè hi ha dos persones —i açò m'ho has contat moltíssimes voltes— que et quedares amb les ganes que et veren vestida de valenciana: el tio Pedro, indubtablement, i com no, la **iaia Lola**, amb la qual pràcticament et criares de menuda. La que va vore les teues primeres pintes, el teu primer adreç, i la tela quan anares corrent a ensenyar-li-ho... però mai et va vore de valenciana.

Però hui estan perquè no podien perdre's este dia i els dos esperaven per a vore't en eixa Cadira d'Or... i els dos estan ací.

I l'altra butaca per a qui?, et preguntaràs, i se que m'entendràs, és per a altre que hui s'alegraria per tu i per mi, pels dos, i a més molt... i és com no, l'inoblidable **Julián Carabantes**, patrimoni de les Falles. Açò és teu també amic.

Tots tenim algú que en el seu dia va fer que ens enamoràrem d'esta festa. Tots tenim algú que un dia ens va agarrar de la mà. I ara sí: tenint-los a ells ací també, ara sí, Fallera Major... podem començar a plantar la teua falla particular.

Hola, què tal.

Benvolguda i admirada Fallera Major de València, **Carmen Prades i Gil**.

Meravelloses components de la Cort d'Honor.

Benvolguda Fallera Major Infantil de València, **Marta Mercader Roig**, i bonica Cort d'Honor Infantil.

Excel·lentíssima alcaldessa de la ciutat de València, **María José Catalá i Verdet**.

Il·lustríssim president de la Junta Central Fallera, **Santiago Ballester Casabuena**.

Directiva de Junta, Autoritats, incansables membres de la Junta Central Fallera, companys de la premsa, amics que veniu de la llum de les Fogueres i amics que veniu cantant el rotllo i canya, representants de les diferents i úniques festes de la ciutat, admirada **Banda Simfònica Municipal de València...**

Senyores i senyors.

I deixe per a l'últim el motor de la festa: falleres majors de les comissions, presidentes i presidents, falleres i fallers... **molt bona nit**.

Et veig i... buffff... Saps qui soc, Carmen? La persona més feliç del món, el més afortunat per poder formar d'este dia.

És curiós: porte mitja vida davant d'un micro i hui estic nerviós. Qui m'ho anava a dir... hui, sense dubte vull fer, el millor programa de ràdio.

Perquè hui no parle jo a soles. Hui parle per este col·lectiu. Hui la meua veu és una... però parla per molts. Hui la presència és meua... però representa a molts. Hui parle jo...però et parlen totes i tots ells... hui te parlaré com a faller per això hui, et parlen les Falles.

Carmen, estàs espectacular, asseguda en la Cadira d'Or, podria callar i ara parlaria fins el silenci. Però permeteu-me que vos parle de nostra FMV perquè tinc L'ORGULL de conèixer-la.

Carmen és, per damunt de tot, amiga i fidelitat. Carmen és eixa mirada que s'entén sense paraules, eixos ulls que et parlen amb sinceritat, Carmen és casa fins estant fora de casa.

Carmen és l'amiga que saps que no et fallarà mai. Persona de caràcter, però tota sensibilitat. Persona feliç en casa, rodejada dels seus, i que troba eixe lloc on evadir-se del món en la platja... ella, un llibre i els seus gossos. És el que ella denomina...VIDA.

Amb tu tot és senzill: Però sobretot, és l'amiga que la vida et regala poques vegades... i que, quan arriba, ja no se'n va mai. És la que apareix sense que la crides, la que està sense que l'esperes. La que té un cor enorme i sempre posa per davant la gent que estima.

Carmen és fallera en estat pur, sense edulcorants, il·lusió i respecte per eixa banda i eixa joia, és festa que aborriona, innocència en estat pur, Carmen és València, llum i vida.

Perquè Carmen és fallera.

Carmen, la que elegeix terreta com a color de l'espolí, com a manera de donar gràcies a la seua terra i a la seua gent, perquè terreta no és tan

sols un lloc i sí una manera de sentir, i eixa essència havia de formar part d'este any tan especial.

La que vol arribar a tots els fallers, del cap i casal i dels pobles, que hui també estan pendents de tu i també t'esperen.

Carmen és Carmen, no busques altra cosa, la que creu en la seua patrona i la visita sempre que pot, la que ja ha demanat a Junta Central Fallera, que vol estar en la descoberta, perquè per a ella, la nostra benvolguda Mare dels Desamparats és essencial en la seua vida.

Però una cosa, una cosa vos diré: qui té la sort de dir-li “amiga” sap que té un tresor per sempre... perquè ella, ja no et falla.

“Ni de conya”.

Sí. Heu escoltat bé: **ni de conya**.

Una frase curta que va ser, sense dubte, el principi d'alguna cosa gran. Molt gran. Eixa és la frase que va soltar mamà quan pare i filla s'havien aliat per a fer a la xiqueta Fallera Major de la seua falla... del seu benvolgut Convent de Jerusalem.

I mira per on, mamà: eixe va ser l'inici de moltes coses boniques, d'este somni... D'un somni que no ha fet més que començar. Un somni que sense vosatros mai haguera sigut possible.

Aquella xiqueta que somiava ser fallera... que ja anava al casal i al barri en Falles sense estar encara apuntada... que es comboiava en son tio, s'agarrava el seu cucurutxo de creïlles fregides i disfrutava veient la plantà amb els ulls molt oberts... perquè Carmen és fallera de Plantà, és fallera de taller i fallera que admira el treball dels artistes, encara que també es molt fallera de partida de truc en el casal. Creieu-me.

I encara hui en les nits de Plantà, aquell ritual continua: Plantà, creïlles... però la mà que agarra ara és la de **Malena**, la seua inseparable amiga de la falla.

Aquella xiqueta mirava la festa amb respecte. Entengué de seguida que ser fallera era sentir, cuidar, respectar i compartir... sense saber que un dia convertiria aquell somni en realitat. Sense donar-se compte que, abans del que esperava, estaria a punt de vestir-se amb el seu llibertat verd —com no podia ser d'altra manera— .

Però allò ja és història, i menuda història! El que no sabia, és que el somni acabava de començar, que Or fon el lema de la seua falla i que l'or que l'esperava després, era el de la "caira".

I jo soc dels que pensa que estos moments... no es viuen a soles. Ni es disfruten a mitges. Estos moments es viuen amb els teus, amb els de la teua sang, amb la família. Perquè quan mires arrere i recordes un dia així, el que queda no és només la banda, ni la joia... El que queda és a qui tenies al costat.

Aixina que hui, abans de res, mira'ls, FMV. Mira eixa primera fila, que és la més important de totes. Mira'ls bé, de veres... perquè si el tio Pedro va ser qui va fer que t'enamorares d'esta festa... ells són els que han fet possible que tot açò passara.

Els que han estat quan tocava celebrar... però sobretot, quan tocava aguantar, ajudar, animar i tirar avant. Els que han fet que el somni no fora només un somni... sinó una realitat.

Mira ton pare. Ton pare és d'eixes persones que no necessiten fer soroll per a fer-se notar. Sempre en un segon pla, sempre discret... però sempre present. D'eixos que no ixen en la foto perquè estan darrere fent que la foto isca bé.

I al costat està ella: la teua fan número 1, ta mare. L'elegància feta persona. La dona que viu i es desviu pels seus. La presumida de la família —perquè sí, això també s'ha de dir— i la que no solta el mòbil ni un segon, perquè necessita vore l'última foto.

Ta mare és eixa que et vol d'una manera que no descansa.

I després està Carlos, el teu germà. El que quasi ja tens convençut per a ser faller... El que quan li pregunten per tu es queda sense paraules, perquè no li ixen els qualificatius... i sent pura admiració per la seua germana. Igual si sempre li guanyes al truc a ell i a la teua *cunya*... no és el camí per convèncer-lo.

Aixina que hui... mira'ls. Mira'ls de veritat. I disfruta este moment amb ells, perquè este també és un triomf seu. Perquè darrere de cada pas que has fet, darrere de cada esforç, darrere de cada somni que has perseguit... ells han estat ací.

Les Falles, la festa que tant volem, la que tant ens ha donat... Les Falles són molt més que una festa: són una forma de vida que, tal volta, sols

entenem els fallers, festa en ple creixement, amb un cens espectacular. Una festa que demostra que ser faller està de moda.

Una festa solidària, que cuida i mima les seues tradicions i costums, feta de persones que admiren, any rere any, la figura de qui ocupa eixa Cadira d'Or: la teua FIGURA, la seua **FMV**.

Una festa especial enguany per a tu. Una festa que enguany s'escriu amb el pentagrama d'un pasdoble compost per **Carlos Vallés**, i que ja és la banda sonora que t'acompanyarà estes Falles com t'ha acompanyat hui.

Una festa que ens parlarà d'il·lusió, de solidaritat, de germanor i d'esperança: **27 metres d'esperança** que, de les mans d'**Alejandro Santaaulalia** i **Vicent Llácer**, s'alçarà majestuosa en la Plaça de l'Ajuntament i portarà un missatge al món sencer.

Una festa que convertirà els carrers i places, com bé deia l'amic Algarra, en la manifestació d'art urbà més gran del món.

Enguany esta festa s'escriurà en pólvora: de les mans dels mestres pirotècnics faran de la pólvora festa; de la plaça catedral i del cel, un quadre; del matí Despertà; i de la nit... Foc i de València, la ciutat que albergarà el simposi internacional.

Però enguany, Fallera Major... enguany la festa s'escriurà en estima. En molta estima. Sí: el d'elles i el d'ells. Falleres i fallers que hui estan ací acompanyant-nos i que representen un col·lectiu de més de 120.000 persones.

Un col·lectiu que respecta i admira la seua Fallera Major, que estarà al teu costat tot l'any. Un col·lectiu que no et fallarà. Que no et deixarà a soles en cap moment, que et reconeix com el que eres: **l'ambaixadora de la festa, la màxima representant**.

I, amb el teu permís, Fallera Major, voldria dirigir-me a eixe col·lectiu, a les **falleres majors de les comissions** que hui esteu ací i representeu les vostres falles.

Rebeu la meua més sincera enhorabona. I permeteu-me posar en valor la vostra tasca: perquè sou reines de la vostra comissió i ambaixadores del vostre barri; sou el reflex on es miren els menuts, i l'orgull de la vostra gent.

Com no, presidentes i presidents que representeu a este col·lectiu. Gràcies pel vostre treball i entrega diari i, sobretot i en un dia com el de hui, gràcies pel respecte i carinyo a nostra FMV i Cort.

Ells són els teus, Carmen. Mira'ls: ací tens una representació de les falleres majors i presidents de les falles. Ells són els que mai et fallaran. Els que creuen en eixa banda, en eixa joia... i sobretot en tu.

Els que et donaran força quan el cansament pese, i alegria quan vulgues celebrar. Perquè **són la teua família fallera**.

Ser l'ambaixadora d'esta festa és un honor immens. Però fer-ho sabent que els tens al costat és, probablement, la sort de la teua vida.

Aixina és: ells són els que mai deixaran a la seua reina a soles. Ni a tu... però tampoc a la teua Cort, perquè **creguem en la Cort d'Honor**.

La Cort, suport, equilibri. Són responsabilitat i són València. Són orgull, voler, ser i estar. Companyes de camí... un camí que, com diu Carmen, el caminem **les tretze agarrades de la mà**.

La Cort d'Honor... la benvolguda i admirada Cort d'Honor. Les que parlen en els ulls, les que comparteixen mirades, gestos, nervis, somnis... i cansament. Un paper tantes voltes discret... però fonamental. I una cosa vos dic xiques, aneu a ser una Cort icònica.

Un paper que fan més especial les vostres famílies, pilar fonamentals, orgullosos de vore-vos, famílies per les quals sent admiració, famílies compromeses per la festa i que posen el millor de si, perquè el somni vostre siga el més especial que es puga i el compromís en la festa siga innegociable.

I enguany hem anat al barri de **Pla del Reial – Benimaclet** i els hem dit als fallers d'Exposició que l'anem a cuidar tots molt... però que enguany, les Falles, **necessiten a esta Cort**.

Laura Llobell, la influencer de la Cort. Arriba amb eixa energia que fa que les coses passen. El que fa que este any siga especial és tindre a la seua iaia vivint este somni com si fora el seu, que té **84 anys... vamos, una xavala**, perquè este any i esta experiència li han donat anys de vida. Laura, és hiperactiva i amiga dels seus amics. Li encanta cuidar-se i és l'esportista del grup, encara que ella reconeix que és un poc despistada. Emprenedora, és tot amor. **Mamà** ha sigut qui els va inculcar l'amor per la festa. El millor record que guarda és haver portat

en alguna ocasió **el trage groc** que sa mare portà quan isqué preseleccionada i que li regalà quan va ser elegida FM de la comissió. Mamà que fon Cort d'Honor de la FMV 1995... de mares a filles...

I després hem passat per Sant Vicent Marvà a per a **Ani, o Ana Maria com es diuen tantes dones de la família**. L'unicorn feliç. Aixina la defineixen elles. Ani viu en un món de felicitat creat exclusivament per a ella. És sentimental, i per això, és una de les que més plora del grup. A més, és la *bailonga*. És molt "chic", però una cosa... la pressa no és la seua aliada, per això es considera "**optimista del temps**". Ani és molt presumida i coqueta. El trage de FM fon regal dels iaies i cada volta que se'l posa, s'enrecorda d'ells. L'apassionada de les Falles en la família és ella i està orgullosa, perquè en un futur diran els nets, la iaia Ani mos inculcà l'amor per les Falles. Mai imaginà estar on està ara, *sentada* amb estes 12 meravelloses dones.

Virginia Pulido, per dos voltes ha viscut el somni de la Cort, ho saben molt bé els amics de Marqués de Montortal – José Esteve. Virginia, l'amiga perfecta. La dona que és dolçor, bondat i brillo. Sempre que la busques, ella està ací. És la calma enmig d'una tempesta, perquè és lleial, perquè és carinyo i és casa, i a més mai ho havia dit: és la que **cus els botons** quan toca a les 12. Ha tingut l'honor d'estar en fonteta en 2007 i en el Roig en 2025, dos moments diferents en dos espais màgics. Recorda sempre la història que conta sa mare i és quan en un any, Pepita ja la pentinava sense saber molt bé què pasava, ella sap que era feliç i des d'*entonces* l'amor per les Falles ha anat en augment.

Però enguany tocava anar al Palmar perquè les Falles neessiten a **Anabel**, a la Plaça de la Sequiota... al Palmar hem anat. "Que fort... però que fort..." Quantes voltes ho haurà dit hui? Sense dubte: disfrutona i la que amb més intensitat visqué l'acte del Roig Arena i qualsevol dels actes que vinguen enguany...

Diu que de menuda anava a la guarderia vestida de fallera, i la mestra la feia desfilat com si estiguera en la presentació. I troba a faltar a la iaia, la que li inculcà l'amor per les Falles i la que li feia els trages... però Anabel, estigues feliç perquè està també en eixa fila especial que té este Palau esta nit màgica. Anabel, a més, és agraïda i optimista.

Daniela, una de les benjamines del grup, i a per ella anem a Joaquim Costa-Comte d'Altea... La consideren superintel·ligent. A més de ser una persona especial... És sociable i molt reservada. Enyora a les ties Amparo i Pepita, les que junt amb el *bisabuelo* *Vicent*, l'inculcaren l'amor per les Falles. La tia Amparo ens deixà abans del Roig Arena, però l'anell familiar que portà, li donà forces eixa nit. Diu que és una molt bona jugadora de truc, això diu també Virginia... mmmm, és que "esto queda escrito", però FMV... en fin...

Es defineix com una persona molt familiar, de fet són família nombrosa, i a més hui, els iaies *Vicent*, *Pilar* i *Tere* estan ací hui i és més especial. Mamà ja per a rematar fon component de Cort d'Honor de la FMV, junt amb la mare de *Laura*. De mares a filles...

Com no anàvem les falles a passar per Russafa, si en la Cort necessitem a **Paula Marí**, de *Matías Perelló* – *Luis Santáangel*. Paula és tot positivisme i energia. Mai està cansada. És la tot-terreny del grup i, a més, té una memòria brutal. És una persona molt atenta... i li encanta abraçar. És d'eixes persones que abracen i reconforten. És impossible no recordar als iaies, com diu la mamà, tenim a dos àngels cuidant-nos i sé que estarien hui disfutant molt, i estaran perquè també estan en la fila màgica hui Paula.

A més ha sigut FM de la comissió i la seua germana la infantil, un any increïble que feu l'Ofrena més especial, per sobretot, dona gràcies cada dia per haver posat en el seu camí a estes dotze dones.

Al costaet d'eixe patrimoni com és la Llotja, tenim un altre patrimoni, en este cas, de la Cort, a **Mar Vivanco**, de l'emblemàtica Plaça Doctor Collado.

És la guia del grup. I encara que ella diu que no és carinyosa, elles diuen que sí... que ho és i a més molt. És molt sincera, una amiga en qui confiar. Té caràcter. I també eixe punt d'introvertida que la fa encara més autèntica. De Daroca a Collado, o siga, ha fet l'Ofrena per Pau i per Sant *Vicent*, troba molt a faltar a la iaia, però Mar, també està hui ací, estem tots ací.

Mar diu que encara que és de Foios, allí està el seu lloc segur, són les Falles les que cada any la porten a València.

La següent en la llista, la companya de l'anterior, **Marta Salvador**, de Pare Domènech-Pius XII. Marta és un "sí a tot". Energia pura. Estilosa. I viu en les altures... però és perquè li encanten els tacons, té molt de *desparpajo* i, a més de ser pura alegria, és l'artista del grup perquè li encanta pintar. Fallera des dels 9 anys. El seu any de FM s'apuntà tota la família i diuen que ha sigut el millor any de la seua vida. Forma un trio invencible junt amb sa mare i la iaia. Ara, a poc a poc, va introduint al nòvio en el món de les Falles igual que ha fet en els amics d'Erasmus. Enguany trobarà a faltar al iaio, però estigues tranquil·la perquè també està hui ací... Marta és la dona del somriure contagiós.

I volíem anar a la número 1 del cens faller, al Mercat Central i demanar als seus fallers que ens deixen a esta persona excel·lent, sí, **a Vega**... És una persona que tots hauríem de conèixer, perquè aparenta serietat... però és una traca. Això sí: és perfeccionista, exigent, disciplinada i "l'excel·lent" del grup. Vega és apassionada de la lectura i d'escriure, La seua primera publicació espere que siga: **"Memòries d'una FMV i la seua Cort"**. El que si té clar és que li encanta passar temps amb la família, del iaio Vicent heretà el sentiment del *deber*. En la iaia Grani, la mà que mai solta.

I és maniàtica de la puntualitat: Vega sempre arribarà mitja hora abans als llocs. Hui sent la força dels que la cuiden des de la distància, però que estan ací, la iaia Mari i el tio Carlos Javier.

Paula Castell, del Mercat de Colón ve este descobriment increïble. Sempre et trau un somriure. Això sí: no va en rodejos, és directa. Però este grup no seria el mateix sense ella. Té molta *xispa* i és molt bona persona. Natural, transparent i molt "molona". La família del pare sí que era fallera; la família de la mare... meitat madrilenya, meitat andalusa... Té una història fallera preciosa, ja que els iaies tampoc eren fallers. Però la màgia de les Falles fa el miracle: ara són tots... i ja no sabrien viure sense elles, i ho viuen en passió. Tanta passió que sa mare acaba complint el somni de fer-se indumentarista. Les Falles li han donat amics per sempre... però sobretot, **12 noves amigues** que adora.

Com diu ella vinc d'una comissió humil, allí que hem a anat perquè esta Cort necessita eixos ulls, els de **Zoe**, de Verge de la Font Santa. I té una memòria fora del normal: se sap l'“outfit” de cadascuna en cada acte. Done fe. A més, Zoe és molt lleial i molt protectora del grup. Ella diu que té molta sensibilitat i porta una frase gravada, “quan les coses es fan en el cor, sempre eixen bé”. Fallera des d'abans de nàixer està molt orgullosa de vindre d'una comissió tan humil i familiar en què es crià i, sempre que pot intenta sempre donar-los un poc més de veu. Des que la nomenaren FM de la comissió i ara component de la Cort, tot ho pren com un homenatge a la iaia, que té present tots els dies i que hui volguda Zoe, està ací, com no anava a estar.

I acabem anant a Carretera Escrivà Cooperativa de Sant Ferran, a per **Marta Capella...** és el *agente secreto del grup: tot ho averigua*. I, per cert, elles tenen claríssim qui és la 14... **sa mare, Marta**. Marta és la típica persona que sempre té la solució a qualsevol problema. De menuda, amb el cor dividit: 50% Jesús pel pare, 50% Cabanyal per la mare... o siga: **dos ofrenes, dos arreplegades de premis, dos presentacions... tot doble**. De menuda, un dia arriba a casa, els posà a tots al sofà i els diu que ja té clar què vol ser de major: **alcaldessa de València**. Motiu? Poder viure la Crida cada any i les mascletaes des del balcó. Tira de menys a la iaia Carmen, la que li inculcà l'amor per la festa... i que hui també està en eixa fila reservà. Cor dividit, però per a ella, el Cabanyal és el Cabanyal.

Dotze persones. Dotze històries. Dotze maneres d'estimar esta festa. I totes, al costat de la mateixa dona: **de tu, Carmen**.

Elles són la teua Cort, Carmen, la nostra Cort, a la que estem eternament agraïts per la seua entrega, per parar el rellotge de la vida i dedicar un any sencer a les Falles, les que estan cridades a fer història al teu costat, l'admirada Cort d'Honor, les que diuen de Car...

Perquè per a elles tu no eres només Carmen. Tu eres, eres **Carmensín** o eres **Car**. Tres maneres de dir-te... i una sola manera de ser: **autèntica**.

I encara que no ho parega...
Car és una tímida *molona*.
D'eixes que no parlen massa,
però que et miren...
i només mirant-te... ja t'ho han dit tot.
Perquè tu parles amb els ulls.
I els teus ulls... sempre diuen la veritat.

I saps què més diuen?
Que per a elles eres una líder.
Però sobretot...
diuen una cosa que pesa molt més que qualsevol títol.

Diuen que tu tens...
l'aura de FMV.

I no et podien regalar una definició més bonica.
Perquè l'aura no es posa, no es compra, no s'aprén. L'aura... es porta dins.

I encara així... tu eres FMV, sí...
però també eres Cort, Eres una més quan estàs amb elles. Eres, com diuen elles... **la 13 de veritat.**

Perquè eres protectora. Perquè estàs pendent d'elles.
Perquè eres voler... i eres amiga.

No deixes mai de ser qui eres.
No deixes mai de ser aquella xiqueta
que un dia agarrà la mà del tio Pedro...
i va somiar.

No deixes mai de ser la xiqueta
que cregué que el verd era esperança,
que l'or era alguna cosa més que un metall.

Que el 13 donava sort
Que una partida de truc és vida
Que terreta no és un nom i sí una forma de sentir i agrair,
que una falla era família...
i que les Falles són molt més que una festa.

No deixes mai de ser la fallera
que es va fer a soles,

la que es va enamorar de la Plantà, del treball dels artistes,
de l'esforç callat, de l'amor que no es veu per una festa
però que se sent.

Perquè Carmen... tu no sols representes un any.
Tu representes una manera de voler.

Enguany eres els nostres ulls.
La nostra veu.
La nostra guia.

És d'eixes persones que donen seguretat: perquè quan Carmen està, tot està.

És la meua veu...
però qui et para és València.
És la meua veu...
però qui et parla... són elles i ells, són les Falles.

I ara sí: respira. Para't un segon. I fes-ho com toca ESTE MOMENT.

Fes-lo teu. Fes-lo intens. Fes-lo únic. Fes-lo irrepetible.

Mira a la teua Cort, a la família, als teus fallers!! Perquè el temps passa
volant... però moments com este, si els mires als ulls i els vius amb el
cor, es queden amb tu per sempre.

**Tots tenim algú que en el seu dia ens agarrà de la mà, Carmen,
però hui, LA MÀ QUE TOTS AGARREM, és la teua, la de la nostra
Fallera Major de València.**

Enhorabona Cort d'Honor

Enhorabona Carmen Prades Gil, sobirana Fallera Major de València.